

Матеріали та методи. Нормативно-правова база України. Діалектичний, нормативно-догматичний, структурно-функціональний, системно-аналітичний методи.

Отримані результати. Лікарі, які в подальшому отримали також додаткову вищу юридичну освіту, здатні в якості компетентних спеціалістів брати участь у правотворчій діяльності з розробки проєктів нормативно-правових актів, спрямованих на правове регулювання сфери охорони здоров'я, включаючи стоматологічну діяльність. Зокрема, це стосується складання текстів типових цивільно-правових договорів з надання різних видів стоматологічної допомоги для їх використання у практичній стоматології. Подібна діяльність підвищить якість і ефективність правотворчої роботи органів державної влади та місцевого самоврядування, в тому числі – органів управління охороною здоров'я. Наразі питання післядипломної освіти та безперервного професійного розвитку лікарів регулюються Наказом МОЗ України від 22.02.2019 року № 446. Недостатність медико-правових знань у певної кількості лікарів долається їх спонуканням і заохоченням до навчання у магістратурі зі здобуванням другої вищої (юридичної) освіти. Частково вартість навчання має бути компенсована лікареві з коштів регіональних органів управління охорони здоров'я, уповноважених направляти зацікавлених лікарів до юридичних вишів країни.

Висновки. Таким чином, в умовах ринкової економіки, громадянського суспільства та правової держави висококваліфікований спеціаліст в стоматології сьогодні – це не тільки носій медичних (стоматологічних) знань, умінь і навичок, а й компетентний фахівець у галузі медичного права та законодавства.

НОВА ПАРАДИГМА МЕДИЦИНИ: ІНДИВІДУАЛЬНА ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ ГРОМАДЯН ЗА СВОЄ ЗДОРОВ'Я

Чирко Т.О.

Науковий керівник: д.філос.н., професор Утюж І.Г.

Кафедра суспільних дисциплін

Запорізький державний медичний університет

У наші дні успіх самореалізації кожної людини залежить від рівня готовності до особистого здоров'я, в основі якого лежить відповідальне ставлення людини до власного здоров'я як важливої цінності. Актуальність громадської охорони здоров'я вимагає постійного пошуку нових ефективних засобів і методів вирішення проблеми зміцнення здоров'я, формування здорового способу життя.

Мета дослідження: визначити сутність індивідуальної відповідальності громадян за власне здоров'я, її структуру та зміст в контексті готовності до збереження особистого здоров'я.

Методи і матеріали: Аналіз літературних джерел і дослідження по темі відповідальності і особистого (індивідуального) здоров'я дозволяють визначити сутність відповідальності за власне здоров'я, її зміст і характеристики. Таким чином, можна говорити про необхідність подальшого вдосконалення системи фізичного виховання у вищій школі та пошуку шляхів підвищення її ефективності в створенні умов, формуванні відповідальності за власне здоров'я, проведення виховних робіт серед молоді та поширення трендів нашого часу «ні, курінню», «я проти вживання алкоголю», «наркотики – це зло».

Результати: Таким чином, відповідальність за власне здоров'я ми визначаємо як інтегральну, цілісну якість особистості, що характеризується усвідомленням соціальної цінності мотивів здоров'я і вмінням контролювати свою поведінку, емоційним ставленням до цієї діяльності. Відповідальність заснована на відносинах залежності і може виступати не тільки як соціальне властивість особистості, але і як елемент його моральної позиції. Вона повинна бути перш за все перед вашою совістю. Тільки це характеризує здатність людини самостійно формулювати моральні обов'язки, вимагати їх виконання, виявляти почуття власної гідності і самоконтроль. Аналіз результатів дослідження дає підстави вважати, що необхідними і достатніми компонентами відповідальності студентів за власне здоров'я є: мотиваційно-ціннісний, когнітивно-рефлексивний, вольовий, емоційно-сенсорний і поведінковий, які тісно пов'язані між собою.

Висновки: В цілому функціонування відповідальності за власне здоров'я здійснюється через взаємодію структурних компонентів. Зв'язки між компонентами утворюють функціональну структуру відповідальності. Відповідальність за власне здоров'я – це недоторканність. Тільки у взаємодії один з одним, інтегруючись в єдине ціле, як необхідні і достатні елементи функціональної системи, вони призводять до появи нової системної якості, яке проявляється в відповідальності за власне здоров'я.